

[Bernhard Baunsgaard.]

aftenskole, ved, at det helt befriende netop ved at undervise på aftenskolen er, at man ikke skal nå en bestemt eksamen. Man arbejder sammen med eleverne og når med de forskellige hold vidt forskellige mål. Nogle hold er meget interesserede, har megen tid at sætte ind, og med dem når man langt. Andre hold har dårligere forudsætninger, og med dem når man ikke nær så langt. Men netop disse prøveforberedende kurser har et ganske bestemt mål, nemlig at nå en eksamen, og jeg vil derfor håbe, at det udvalg, der formodentlig bliver nedsat, vil nå til den konklusion, at de ikke hører hjemme under aftenskolen.

Undervisningsministeren (K. B. Andersen): Jeg vil også her gerne takke for den meget positive holdning fra alle sider over for dette særdeles omfattende lovforslag. Jeg tror, ordførerne vil være enige med mig — det vil i hvert fald formentlig alle andre — i, at det ikke ville være rigtigt her at gå ind på en lang række af de enkeltheder, der er rejst spørgsmål om, og som kræver et for manges vedkommende temmelig omfattende svar. I stedet for nogle halve og hastige besvarelser her går jeg ud fra, man foretrækker, at vi stort set gemmer besvarelserne til udvalgsarbejdet, og jeg vil derfor stort set holde mig til mere principielle betragtninger.

Til hr. Poul Hansen vil jeg gerne sige, at jeg var glad for, at han, som var den første ordfører, tog udgangspunkt i, at det, der gik igennem dette lovforslag, var, om jeg så må sige, ønsket om at engagere befolkningen; jeg tror, det var det udtryk hr. Poul Hansen brugte. Jeg mener, det er noget helt afgørende netop på baggrund af de somme tider lidt mere nedsættende bemærkninger om en del af den virksomhed, der er foregået på dette område, at man ligesom fastholder, at dette ikke bare er et vældigt opdækket bord, som man, havde jeg nær sagt, passivt kan tage fra, men at sigtet her netop er at prøve at få folk engageret. Der spørges så tit om, hvorvidt vi er blevet lykkeligere i vores samfundsudvikling med den stigende levestandard. Nu er det jo ofte folk, der har det ganske godt, som rejser spørgsmålet, og derfor kunne det være rimeligt at svare, som jeg engang har hørt en diskussionsdel-

tager gøre det, at man da kun kan glæde sig, hvis folk bliver ulykkelige på et højere plan — og det er der i hvert fald nogen, som er blevet igennem årene. Men det helt afgørende er efter min mening, at al udvikling i et velfærds- og velstandssamfund jo ikke rent automatisk fører til en, skal vi sige rigere og mere levende tilværelse; man må selv foretage sig noget. Ikke mindst i en periode, hvor massemedierne spiller den rolle, de gør, hvor det hver dag vælter ind med tilbud om passiv modtagelse, er det helt afgørende, at der også findes en så aktiv form for fritidsbeskæftigelse som den, der her lægges op til.

Hr. Poul Hansen, hr. Robert Christensen, hr. Bendix og vist flere andre understregede betydningen af uddannelsen af ledere og lærere. Jeg mener, det er noget helt afgørende, og jeg er meget parat til i udvalget at drøfte, under hvilken form den bedst kan finde sted. Men den anden side af det, vi talte om før, den anden side af, at der ikke er et bestemt lærerkorps, en bestemt læreruddannelse til rådighed her, er, at vi så også virkelig sørger for, at der bliver en uddannelse.

Hr. Poul Dam var, da han var heroppe før og syngte „Et jævnt og muntert, virksomt liv på jord“, inde på voksenpædagogikken. Jeg er helt enig med ham i, at det er et forsømt område her i landet. Det er jo mærkeligt med den rolle, højskolen har spillet — det kan hr. Poul Dam og jeg drøfte ved en anden lejlighed — at man netop i dette land har forsømt voksenpædagogikken. Det tror jeg man må sige vi stort set har i forhold til en række andre lande. Her lukkes der altså noget op, og jeg er meget parat til at drøfte, om der er lukket nok op, og om der er fundet de rigtige former.

Der faldt jo en del bemærkninger om fritidsgrupperne, og der er sikkert mange, der som hr. Bendix vil være mest positive, men lidt usikre. Men stemningen var alligevel positiv over for fritidsgrupperne. Jeg tror, det er en meget værdifuld ting, og jeg ville næsten tro, med tanke på tidligere debatter her i salen om aftenskolen — nogle stykker af os erindrer nogle, hvor lidenskaberne på en helt anden måde var i kog end i dag — at når vi har haft denne rolige debat, hænger det sammen med, at fritidsgrupperne på